

Vraag 1

Dragen de voorgestelde wijzigingen ten opzichte van de huidige natuurwetgeving bij aan de balans tussen ecologie en economie?

In de voorgestelde wijzigingen is de balans tussen economie en ecologie dermate onevenwichtig dat dit ten koste van de laatste gaat. De gevolgen hiervan zijn zo ernstig, dat toekomstige generaties de aarde slechter erven dan wij haar kregen van onze ouders. Daarom zijn de bestaande wetten en verdragen nodig om te redden wat er nog te redden valt.

De nieuwe Wet natuur vormt een ernstige bedreiging voor onze ecologie. De ecologie - lees: de aarde met haar verscheidenheid aan leven en haar voor ons allen zo noodzakelijke grondstoffen - is alles waarmee wij en ons nageslacht het zullen moeten doen. Daar kun je niet zuinig genoeg op zijn.

Niemand kan met droge ogen beweren dat we de afgelopen eeuw goed voor de aarde hebben gezorgd. Nederland is een ecologisch rampgebied; ondanks de huidige natuurwetgeving. Waar halen we dan het lef vandaan te spreken over evenwicht tussen economie en ecologie.

Er bestaan wereldwijd grote zorgen over de 9 miljard mensen die de aarde in 2050 moet dragen. Zorgen over het leegvissen van de zeeën. Over het kappen van de bossen, de longen van de aarde. Over het steeds sneller uitsterven van dieren en planten. En dan gaan wij hier in Nederland op zoek naar een balans tussen economie en ecologie waarvan aantoonbaar - ook in ons land - nimmer sprake is geweest. Daarom hebben moedige mensen verdragen en wetten uitgevaardigd om onszelf en onze niet te stillen honger naar meer, ten koste van onze toekomst, in enige mate te beteugelen. De nieuwe wet Natuur gaat hier volledig aan voorbij en levert dan ook geen enkele bijdrage aan de evenwichtige balans tussen ecologie en economie.

Met de nieuwe Wet natuur kleedt dit kabinet de natuurbescherming volledig uit. Daarvoor heeft zij slechts één reden: zij wil bij haar economische plannen geen last van de natuur, beestjes en plantjes hebben. Ten gevolge daarvan zal het onrechtmatig doorgroeien - met name in de westerse landen - ten koste gaan van de aarde, die nu al nu al vier keer overvraagd wordt. De hier gestelde vraag is dan ook geheel niet op zijn plaats en staat volledig buiten elke realiteit.

Wetten en verdragen zijn bedoeld om het kwetsbare, zonder stem, enige mate van bescherming te bieden. De nieuwe wet Natuur gaat hier volledig aan voorbij.

Reeds vóór het aantreden van dit kabinet was het al moeizaam met de huidige wetten en verdragen in de hand het tij te keren en herstel van de natuur te realiseren of soorten dieren en planten van de ondergang te redden. Met de nieuwe wet Natuur wordt - onder het mom van vereenvoudiging - beschermde gebieden en soorten die bescherming afgenomen. We kunnen hier dan ook niet spreken over een 'bijdrage aan de balans tussen ecologie en economie.

Alsof alle, voornamelijk ook CDA, ministers en staatssecretarissen voor deze, onzinnige bescherming hebben geboden aan niet beschermwaardige gebieden en soorten leven.

Hoe komen ambtenaren op uw ministerie, met droge ogen, tot de formulering van deze vraag? We leven nu al met 7 miljard mensen op deze aarde die we maar liefst vier keer overvragen..... De balans is dus al lang zoek. Elk jaar putten we die aarde nog meer uit....er is dus ook geen evenwicht tussen wat wij opgebruiken en wat straks onze kinderen en kindskinderen rest. Ecologie is de basis van alle leven voor ons en na ons. De ecologie is uit het evenwicht geraakt door ongebreidelde economische groei, waarbij eeuwigheidswaarden op grove wijze zijn veronachtzaamd. Juist landen zoals de onze die de aarde zo op de proef hebben gesteld, zouden zich moeten schamen. Eerder nog dan de voormalige derdewereldlanden die nu pas op grote schaal aanspraak gaan doen op de levende en dode natuurbronnen.

Ik dacht het eerst niet goed te lezen. Maar nu begrijp ik er helemaal niets van! Alle rapporten van de VN, van de IUCN, van de EU en van onze eigen planbureaus geven aan dat de Natuur - lees het leven op aarde, de basis van alle leven - ernstig bedreigd wordt. De wereldbevolking, thans zeven miljard, groeit onafwendbaar door naar negen miljard.....Hoe moet dit verder? 'Rijke' landen waar mensen eten, een huis en een school hebben en zieken zorg krijgen, moeten in deze toch het goede voorbeeld geven, wie anders. En dat zie ik met deze nieuwe Wet natuur niet gebeuren!

Het is bizar, maar de meeste biodiversiteit vinden we juist in landen waar nog niet aan alle primaire levensbehoeften wordt voldaan. Bij ons is het meeste leven al verdwenen of gedwongen zich aan te passen aan onze welvaartsdrang. En nu gaan we het schaarse met deze nieuwe Wet natuur ook nog eens minder beschermen. Hoe is het mogelijk!!!!!! Balans? Laat me niet lachen!

Deze eerste vraag deed me meteen verschieten van kleur. Mijn hemel, wat een gebrek aan respect en realiteitszin. Juist de eenzijdige disbalans tussen economie en ecologie die over de hele wereld nog altijd bestaat, werd door de huidige verdragen en wetten eindelijk een beetje rechtgetrokken. Door de voorgestelde wijzigingen van de nieuwe Wet natuur zal daar spoedig weer een eind aan komen.

Nee, absoluut niet. Het is een moedige poging de gecompliceerde wetgeving rondom natuur te vereenvoudigen. Maar - tegen de achtergrond van de snel groeiende wereldbevolking – zal het al snel een hopeloze poging blijken te zijn.

Door de voorgestelde wijzigingen gaat ons land dat beetje schaamgroen, bevolkt door dieren en planten die daar kunnen leven of juist meeliften op intensief landgebruik, nog slechter beschermen. Voor sommige van die dieren hebben wij decennia lang geploeterd om ze weer een beetje op te beuren. Nu worden ze bijkans vogelvrij. Hier is dus geen enkele sprake van 'bijdrage aan balans tussen ecologie en economie'. U vraagt naar bijdrage aan een balans. Maar u weet toch ook wel dat met 17 miljoen mensen en ongelooflijk veel mensenwensen, er nog geen 10% van Nederland in enige mate gereserveerd is voor al die miljoenen andere Nederlanders die toevallig niet tot de soort Homo Sapiens behoren? Hoe kan er dan ooit sprake zijn van een balans?

Omdat er nu juist geen balans is in ons uiterst welvarende volle landje, zijn er wetten en verdragen opgesteld die de natuur nog enigszins beschermen. Het kan toch werkelijk niet zo zijn dat wij deze bescherming zomaar opgeven. Er zijn hier al soorten uitgestorven of zeldzaam die in andere landen nog redelijk algemeen zijn. Met de nieuwe wetgeving zullen er ongetwijfeld meer soorten verdwijnen en zal de balans nog verder te zoeken zijn. Ik wil mijn eigen steenuil, nachtegaal en das op fietsafstand. Ik wil de seizoenen in mijn eigen woonomgeving ervaren. Daar haal ik mijn levensvreugde uit. Die vreugde haal ik niet uit kale maïsakkers met stoppels en doodgespoten weilanden waar volgend jaar weer maïs staat.

Vraag 2

Is het voorliggende wetsvoorstel voor de praktijk duidelijk en uitvoerbaar?

Nee. In het voorliggende voorstel zitten ongelooflijk veel onduidelijkheden. Zoveel dat aannemelijk wordt dat de rechtelijke macht en jurisprudentie zal uitwijzen dat aanscherping nodig is. Opsporingsambtenaren zullen weinig motivatie voelen deze wet te handhaven. Bovendien lopen we door de onduidelijkheden het gevaar dat iedere provincie er zijn eigen interpretaties en wendingen aan zal geven.

Opzettelijk doden is een vaag begrip als enige bepaling om nu nog streng beschermde soorten als de Das, Boommarter of Vuursalamander, in een duurzame staat van instandhouding te houden of te krijgen!

Volstrekt onduidelijk. Ik hoop dat de schade die deze wet aan zal richten aan decennia werk van duizenden burgers, boeren, jagers en buitenlui ooit op iemand verhaald zal worden. Het is een onbegrijpelijk slechte wet. Internationale verplichtingen gaan uit van de **totale**

bescherming van de **gehele** inheemse flora en fauna en hun natuurlijke verspreidingsgebieden in **ieder** land. Deze bescherming vereist - aldus de verdragen - een nationale aanpak. Voor bedreigde soorten wordt bijzondere aandacht gevraagd. De nieuwe Wet natuur gaat daar op grove wijze aan voorbij. Deze wet denkt nog alleen de gunstige staat van instandhouding van wereldwijd of Europees wijd bedreigde soorten te hoeven handhaven en dat nog slechts in bepaalde gebieden. Alle overige soorten waarvoor internationaal geen extra aandacht gevraagd wordt, mogen in ons land kwetsbaar en bedreigd worden. Of zelfs uitsterven. Dit zal juridisch geen stand houden. Echter, mocht dit wel het geval zijn, dan worden miljoenen investeringen en de inzet en het werk van velen teniet gedaan.

Ik acht mij niet deskundig genoeg om te overzien welke gevolgen deze nieuwe wet op de natuur zal hebben. Maar het verontrust mij ernstig dat de bedenkingen die alle natuurorganisaties - inclusief de soortenbeschermende - tegen deze wet hebben, zeer eensluidend zijn. En ook de internationaal georiënteerde natuurrechtsgeleerden scharen zich volmondig achter deze bedenkingen.

In tegenstelling tot wat deze wet doet, beginnen alle internationale verdragen (waar ons land partij in is) met een algemene zorgplicht ten aanzien van de gehele inheemse flora en fauna en hun natuurlijke verspreidingsgebieden en/of habitat. Pas in latere artikelen reppen deze verdragen en richtlijnen over de specifieke bescherming die met uitsterven bedreigde soorten verdienen. Deze verdragen en richtlijnen gaan uit van nationale beschermingsmaatregelen en bieden dus geen ruimte voor 12 verschillende provinciale invullingen. Dit in tegenstelling tot het voorliggende wetsvoorstel.

Vraag 3

Heeft u verder nog opmerkingen over de inhoud van het wetsvoorstel en de toelichting?

Het kan niet zo zijn dat de versimpeling die deze wet voorstaat er straks toe gaat leiden dat louter internationaal bedreigde soorten door bescherming gehandhaafd worden, terwijl op Nederlandse schaal bedreigde of kwetsbare soorten in hun belang worden geschaad. Enkele van deze soorten bevinden zich nu al niet in een gunstige staat van instandhouding. Denk hierbij aan boommarter, vuursalamander, eikelmuis en onder andere verschillende orchideeënsoorten. Daarnaast zijn er soorten die door hun leefwijze en de hoge dynamiek en het intensieve landgebruik door ons mensen, alleen in een gunstige staat van instandhouding te handhaven zijn, indien zij extra bescherming genieten. Meest duidelijke voorbeeld hiervan is de das die extra kwetsbaar is door zijn traditionele leefwijze in sociaal familieverband en eeuwenoude burchten en vaste trekroutes van burcht naar voedselgebieden. Op uitdrukkelijk aandringen van de Tweede Kamer werd voor de das een reddingsoperatie uitgevoerd in nota bene drie vijfjarenplannen. Het was uiteindelijk het eerste succesvolle soortenbeschermingsplan van Nederland. Het zou ronduit verwerpelijk zijn als alle betrokkenheid van velen in het buitengebied en de vele financiële offers en investeringen (alleen al door Rijkswaterstaat is meer dan 90 miljoen euro aan rasters en tunnels besteed) om deze soort uit het diepe dal omhoog te halen om niets zijn geweest. Moet het de bedoeling zijn dat deze staatssecretaris al deze maatregelen belachelijk maakt